

שַׁמַע

יחוד ה' הו' י"ה גי' י"א דס"ג

ב

ג

זיווג היצוניות דאו"א
דגופא בגופא

יאההויהה

בכתר
בחב"ד
בו"ת

יאההויהה

יאהלוההים

יאהדוניהי

גי' נ"ד

מדריגה ז'

יוד ה' וי' ה' ה'

מדריגה ה' וז'

יוד ה' וואו ה'

יוד ה' וואו ה'

מדריגה ג' וז'

יהוה יוד האוואו הא

מדריגה ב' שהיא ד'

י' יה' יהו' יהוה

ס"ה גי' רפ"ח

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
בירורי ב"ן דע"י, ואבא וז"א.

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
ואימא, ונוק' דו"א הכולל.

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות
בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
ותבונה, ורחל.

לחבר אלו הרפ"ח עם פנים דמלכות שם ב"ן

מדריגה ז' פנים דמלכות

יוד ה' ה' וו ה' ה'

ועי"ז נק' שמו (דשמע)

ד (ע דשמע)

כלים דמ"ן עם מ"ן

נפש (מא"א) **ו' ומצפ'ר ומצפ'ר וו ומצפ'ר ומצפ'ר** גי' ע' מיסוד דאימא

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא

רוח (מאבא) **וו יוד ה' ה' וו ה' ה'** גי' ע' מיסוד דאימא

מבינה דאימא
ו' אותיות

מז"ת דאימא
מספר ס"ג

יוד ה' וואו ה'

יוד ה' וואו ה'

גי' ע"ה

להמשיך חח"ן בג"ה דת"י, דנה"י, דחג"ת ונה"י
[דצ' דאבא] (ד) [מ]אימא. עם מוחין פנימים
דעיבור דצ', דל' וצ' דצלם, שהם ג' אלהים, עם
חלקי הנרנח"י, והמקיפין המלוכשין בהם, שהם
ג' אהי"ה ו'הויו"ת ונקודותם כידוע. שהם חיות,
ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש
דנ"ר, דנשמה, דב"ן דמ"ה הודב"ן.

לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דו"ק דבירורים
הנז', הכלולים בתוך הנוק', העומדת בהיכל
אהבה דבריאה.

לסלק הארת הלבוש הנמשך מעטרת יסוד
דתבונה, לת"ת דתבונה ומצטנן הארת הלבוש
הנז', לצורך [כלי] ת"ת דו"א.

אוהויהוה
אוהויהוה
אוהויהוה
אוהויהוה
אלהים

בערבית

ישראל

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת] דנה"י דפרצוף ו"ק דיש"ס. עם מוחין פנימים דצ' דצלם המלובשים בהם, עם מוחין פנימים דיניקה המלובשים בהם, שהם אלהים דיודי"ן, וריבוע אלהים פשוט, שהם גמט' ש"ר והם מוחין דחו"ב. ואותיות דריבוע אלהים מלא, שהם מ"א אותיות גמט' אל"י והם מוחין דחו"ג. עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלובשים בהם, שהם ד' אהיה וד' הויות, ונקודותם כידוע, שהם חיות ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש (צ'), דרוח (יניקה), דנשמה, דמ"ה דמ"ה ודב"ן:

נשמה דנרנח"י דנפש

דרוח דנשמה

אהיה
 יהוה

בינה

א אל אלה אלהי אלהים

ג' ר

חיה דנרנח"י דנפש

דרוח דנשמה

אהיה
 יהוה

חכמה

אלף למד הי יוד מם

ג' ש

חו"ג דדעת

אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם

ג"י אל"י

מוחין מקיפים דיניקה דצ' דצלם דו"ק דיש"ס, לחח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת] דנה"י דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דבינה דז"א:
 יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הנז' לצורך [כניסה לכלי] הדעת דז"א:

ביוצר

ישראל

יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת] דכחב"ד וחג"ת דפרצוף ו"ק דיש"ס. (עם מקיפי הל"מ המלובשים בהם) עם המוחין דיניקה המלובשים בהם שהם י"ה דאלהים דיוד"ן בהכאה גי' ש', מקיף דחכמה. וי"ה דאלהים דההי"ן בהכאה גי' ר', מקיף דבינה. וי"ה דאלהים דאלפי"ן, מקיף דחסדים. וי"ה פשוט, מקיף דגבורות שניהם גי' אל"י. עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלובשים בהם, שהם ט' אהיה וט' הויות, ונקודותם כידוע. שהם חיות ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנח"י (מ') ודנרנח"י דרוח (ל') דרוח (יניקה), דנשמה, דמ"ה דמ"ה ודב"ן:

יחידה דנרנח"י דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

נשמה דנרנח"י דנח"י

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

חיה ונשמה דרוח דנרנח"י

דנח"י דרוח דנשמה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

חיה דנרנח"י דנח"י

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

נשמה דנרנח"י דרוח

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

חיה ונשמה דרוח דנרנח"י

דרוח דרוח דנשמה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

חיה דנרנח"י דרוח

דרוח דנשמה

אֱהִיָּה
יְהוָה

בינה
הה הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה הה
הה הה

גי' ר

חכמה
הי הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי הי
הי הי

גי' ש

חסדים

יוד הא

גבורות

יה

גי' אל"י

מוחין מקיפים דל"מ דצלם דו"ק דיש"ס לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד וחג"ת דפרצוף ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דחו"ב דבינה דז"א. (ובר"ח גם דכתר):
יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הנז' לצורך [כניסה לכלי] הדעת דז"א:

הקדמה לה' א' לה

יכוין להכין ולהזמין את או"א ודעת ע"י שימשיך להם מיה"ו דע"ב דמוחא סתימאה דא"א מוחין דיניקה, לאו"א ודעת. דהיינו ע"ב לאבא מחח"ן דמוחא סתימאה דא"א מיו"ד דע"ב דא"א, וקס"א לאימא מה"י דע"ב דא"א מבג"ה דמוחא סתימאה דא"א, וע"ב וס"ג לדעת מו"י"ן דע"ב דא"א מדת"י דחסדים דמוחא סתימאה.

אֱלֹהֵינוּ
תקון
בע"ה תימולק
והמזות סולם

אימא

מה"י ראשונה דע"ב
דבג"ה דמ"ס דא"א

אֱהִיָּה

יְהוָה

אלף ה' וי' ה'

לבג"ה דאו"א וישסו"ת

יְהוָה אֱדַנִּי
יאדרועה
אדרין רבלי
הה היה ויהיה

דעת (מזליון)

מו"י"ן דע"ב דדת"י

דמ"ס דא"א

אֱהִיָּה

יְהוָה

י'וד ה'י ו'י' ה'י

י'וד ה'י ו'א' ה'י

לדת"י דאו"א וישסו"ת

יְהוָה אֱדַנִּי
יאדרועה
אדרין רבלי
הה היה ויהיה

אבא

מיו"ד דע"ב דחח"ן

דמ"ס דא"א

אֱהִיָּה

יְהוָה

י'וד ה'י ו'י' ה'י

לחח"ן דאו"א וישסו"ת

יכוין לסלק האור שבפרק
אמצעי דנצח דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[כניסה לכלי] חכמה דז"א

יכוין לסלק האור שבפרק
תחתון דהוד דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[כניסה לכלי] גבורה דז"א.

יכוין לסלק האור שבפרק
תחתון דנצח דתבונה
ולהעלותו לת"ת דידה ועי"כ
מצטנן הפרק הנז' לצורך
[כניסה לכלי] חסד דז"א.

ביוצר

יכוין להמשיך הטיפה שהוא שהוא שם ע"ב עם ה"ח מחסדים
דדעת דע"י לחסד דע"י שבגולגלתא דא"א ומשם למזל ח' נוצר
חסד ומשם לדעת העליון ונקמה מזל י"ג:

ויזדווגו הב' מזלות ע"ב וקס"א וימשיך הטיפה עם החסדים
הנ"ל לכחב"ד* דאבא

י'וד אלף, ה'י ה'י, ו'י' י'וד, ה'י ה'י

י'וד ה'י ו'י' ה'י

ה"ח
יְהוָה יְהוָה

יְהוָה

יְהוָה יְהוָה

ועד"ז יכוין להמשיך מעתיק לא"א מוחין דיניקה, ומאח"פ דא"ק לעתיק, וכן מזה לזה
עד רום המעלות, כדי שע"ז יהיו מוכנים כל הפרצופים לעלות מ"ן, כל פרצוף לפרצוף
שלמעלה ממנו, כדי שיזדווגו כל הפרצופים הנז' במלת אחד להמשיך מוחין דגדלות
לפרצוף שלמטה מהם:

(* א"ה ויש סידורים שכתוב דאבא ואימא ועיין בס' תו"ח דקכ"ד ע"ב.)

אחד

יכוין לקיים מ"ע אנכי ה' ולא יהיה לך וליחד ה' ב"ה

א"ז ט"ס דז"א שבו שם מ"ה יוד הא ואו הא.

ד נוקביה, ורחל העומדת אחורי ד' ספירות תנה"י דז"א שבה שם **אדנ"י**.

אחדות גמורה **יאהדוניה**

יכוין למסור עצמו עק"ה. ויכוין לקבל ד' מיתות ב"ת דין מד' אותיות הויה וד' אותיות אדני לייחדם ע"י ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב.

ע"ב	יוד ה"י ו"ו ה"י	א	ולייחדם ע"י	א	סקילה
ס"ג	יוד ה"י ואו ה"י	ה	ולייחדם ע"י	ד	שריפה
מ"ה	יוד הא ואו הא	י	ולייחדם ע"י	נ	הרג
ב"ן	יוד ה"ה וו ה"ה	ה	ולייחדם ע"י	ה	חנק

ויכוין להעלות נרנח"י שלו למז"ן אל הנוק' דז"א דאצילות העומדת בבריאה. ולהמשיך לה **י"א"י** דס"ג דאותיות מכתר וחכמה דאימא, והם כמספר א"ל בסוד חסד אל. ויכוין להמתיק בו את הב"פ **שך שך** דינים דזו"ן הנכללים אח"כ בה. ועי"ז מתמלא שם **אדנ"י** שבה **אלף דלת נו"ן יוד** שהוא גי' תרע"א כמספר ב"פ **שך שך וי"א"י**.

גם יכוין להעלות נרנח"י שלו עם הנוק' דז"א, [מהיכל אהבה דאו"א עם הכלים] עם הרפ"ח ניצוצין [דאו"פ דאח' דכחב"ד דה"פ דכל אחד מה"פ חכמה הכללית דזו"ן דאצילות דכל פרט דאבי"ע דאצילות דהכוללים ודהפרטים דזמנים דנשמות וספירות דחיצוניות ופנימיות דפנימיות ופנימיות וחיצוניות דחיצוניות דפנימיות הכולל] **אל הז"א**.

מדריגה ז'	יוד ה"י ו"ו ה"י	ע"ב דע"ב - מלכות דחסד בירורי ב"ן דע"י, ואבא, וז"א.
מדריגה ה' וז'	יוד ה"י ואו ה"י אותיות	ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה בירורי ב"ן, דנוק' דע"י, ואימא, ונוק' דז"א.
מספר	יוד ה"י ואו ה"י	ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י בירורי ב"ן, דא"א, ויש"ס, ויעקב.
מדריגה ג' וז'	י"ה י"הו י"הוה	ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.
מדריגה ב' שהיא ד'	י"ה י"הו י"הוה	ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.
מדריגה א' שהיא ד'	י"ה י"הו י"הוה	ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.

ויכוין לחבר זו"ן, ומתחברת רחל עם נוק' **יאהדוניה**

גם להמשיך מה"י אחרונה דע"ב דא"א דדת"י דגבורות דמ"ס מוחין דהויה ואדני עם הנרנח"י דו"ק דזו"ן:

	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	
	יְהוָה	יְהוָה	
אֱהִיָּהּ			אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה	
אֱהִיָּהּ			אֱהִיָּהּ
יְהוָה	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	יְהוָה
	יְהוָה	יְהוָה	
	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	
	יְהוָה	יְהוָה	
	יְהוָה		
	לְחַזֵּן בְּג"ה דת"י דזו"ן		

גם יכוין לסלק האור שבפרק אמצעי דהוד דתבונה, ולהעלות לת"ת דידה, ומצטנן הפרק הנז' לצורך [כניסה לכלי] בינה דז"א.

גם יכוין להעלות נשמת זו"ן והם אותם המוחין שנכנסו בתיבת שמע ישראל עם נשמתו עם נשמת יסוד דא"א שבבינה דז"א עם הבירורים הנז' למ"ן לאו"א.

אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה
אלהים	אלהים
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה
אלהים	

ביוצר

יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והנרנח"י שבהם ומקיפיהם כנ"ל:

**אֱהִיָּה
 יְהוָה**

**אֱהִיָּה
 יְהוָה**

**אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה**

**אֱהִיָּה
 יְהוָה**

**אֱהִיָּה
 יְהוָה**

**אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה**

**אֱהִיָּה
 יְהוָה**

בינה

הה הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה הה
 הה הה הה הה הה הה
 הה הה

חכמה

הי הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי הי
 הי הי הי הי הי הי
 הי הי

גבורות
 י"ה

חסדים
 יוד הא

למ"ן לאו"א

בערבית

גם יכוין להעלות המוחין שנכנסו בתיבת ישראל הם והנרנח"י שבהם ומקיפיהם כנ"ל.

**אֱהִיָּה
 יְהוָה**

**אֱוֵהוּיָוֵהוּ
 יְוֵהוּוּוֵהוּ**

**אֱהִיָּה
 יְהוָה**

בינה

א אל אלה אלהי אלהים

חכמה

אלף למד הי יוד מם

חו"ג

**אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד,
 אלף למד הי יוד מם**

למ"ן לאו"א

וזה ע"י שיכוין שגם זו"ן מבררים מבירורי או"א שנפלו במקום זו"ן ויכוין לעורר מ"ן ומ"ד דאו"א ע"י נשמה וחיה שלו וע"י ע"ב ס"ג. גם יכוין להעלות או"א למ"ן לא"א ע"י שגם הם יבררו מבירורי אחריים דא"א שנפלו במקומם. גם יכוין להעלות א"א למ"ן לעתיק ונוק' ע"י שגם הם יבררו מבירורי עתיק ונוק' שנפלו במקומו. וגם יכוין שמעלים מזה לזה עד רום המעלות. גם יכוין להעלות כל הבירורים הנז' לע"ב ס"ג דא"ק ויכוין לזווג ע"ב וס"ג דא"ק שהם טעמי ע"ב עם טעמי ס"ג:

**יוד ה' ואו ה'
איהיהיה**

**יוד ה' ויו ה'
איהיהיה**

ומוציאים הי"ס דמ"ה ממצח דא"ק טיפות המוחין דחו"ג עם תשלום הי"ס דב"ן היוצאים מעיני א"ק הנוגעים לבירורים הנז' ונמשכים המוחין הנז' עם הנרנח"י ואור הטעמים ואור הא"ס שבתוכם לעתיק ויורדים ומתלבשים בנה"י דעתיק. ויכוין לזווג חב"ד דנה"י דע"י.

איהיהיה

ולחמשיך מהם הארת טיפות חו"ב דחכמה דז"א (ביוצר מעורבת עם אור חיצוניות עתיק), לחב"ד דחג"ת דא"א. ויכוין לזווג החב"ד דחג"ת דא"א.

איהיהיה

ויכוין להמשיך טיפות המוחין דחו"ב דחכמה הנז' (ביוצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצוניות דא"א) (בערבית מעורבת עם אור חיצוניות דא"א) למזל העליון. גם יכוין לזווג חג"ת דנה"י דע"י.

איהיהיה

להמשיך טיפות המוחין דחו"ב דבינה דז"א (ביוצר מעורבת עם אור חיצוניות דעתיק) לחג"ת דחג"ת דא"א. ויכוין לזווג חג"ת דחג"ת דא"א.

איהיהיה

ולחמשיך המוחין דחו"ב דבינה הנז' (ביוצר מעורבת עם אור פנימיות וחיצוניות דא"א) (בערבית מעורבת עם אור חיצוניות דא"א) למזל העליון. גם יכוין לזווג נה"י דנה"י דע"י.

איהיהיה

ולחמשיך טיפות החו"ג דחו"ב דז"א מעורבת עם אור עצמות דעתיק, לנה"י דחג"ת דא"א שהם התרין כתפין ולזווג הנה"י דחג"ת דא"א.

איהיהיה

ולהמשיך טיפות המוחין חו"ג דחו"ב דז"א מעורבת עם אור עצמות דא"א ג"כ למזל העליון (א) ויכוין להמשיך או"פ דתרין כתפין דא"א שהם תרין עטרין דדעת דז"א וגם או"פ דקוצא דשערי דא"א עד רישא דז"א:

ויכוין לזווג הב' מזלות נוצר ונקח שהם ע"ב וקס"א.

יוד אלף הי הי יוד הי הי

ויכוין להמשיך ד' מוחין דחכמה לחב"ד דאבא. וד' מוחין דבינה לחב"ד דאימא. גם יכוין שע"י ריבוי האורות נסדק היסוד דע"י ומתגלים כל החו"ג ועי"ז נעשים אבא ויש"ס פרצוף אחד. ואימא עם תבונה פרצוף אחד. ויורדים או"א עילאין ומתלבשים בישסו"ת הראשונים. ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות ודחיצוניות דפנימיות ופנימיות דחיצוניות רוחא ברוחא דאו"א (ב) אחר הזיווג החיצון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא	בכתרים	ובחב"ד	ובז"ת
איהיהיה	איהיהיה	איהיהיה	איהיהיה

(א) ועיין בס' עלי נהר די"ג ע"א אות מ"ה שכתב וז"ל מ"ש באחד להמשיך או"פ דב' עטרין וקוצא דשערי לרישא דז"א הוא לפנימיות דחיצוניות כנו' בדרושי ר"ה וכו' ומ"מ משם מבואר שבחינת קוצא דשערי אינה נכנסת אלא באבות שכל בחינת השערות היא בחינת או"מ ונ"ל שכתב כן כיון שהמוחין הנכנסים באבות הם ממקיפי או"א ויש במקיפים כל מה שיש בפנימיים א"כ בק"ש שנכנסו הפנימיים גם קוצא דשערי היוצאה מהפנימי נמשכה עד רישא דז"א וכו"ל.

(ב) וכמ"ש בס' עלי נהר די"ב ע"ד אות מ"ג וז"ל ומ"ש זווג פנימי רוחא ברוחא אהיה הויה אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א שורש דברים אלו בדרוש דנפ"א וכו' והנה במלת שמע עשינו זווג חיצון דגופא בגופא דאו"א התמידי ועכשיו באחד אנו מזווגים אותם רוחא ברוחא שהוא זווג הפנימי וכעד"ז בזווג זו"ן במלת מלכותו אנו עושים זווג רוחא ברוחא ובנפ"א עושים זווג גופא בגופא זווג זו"ן דרוחא ברוחא דוקא ביום וע"ש ואני הצעיר הוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי שכתב הרב ש"ש בס' פתח עינים די"ט ע"ד אות ט"ז וז"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אחר זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א צ"ל אח"כ וט"ס נפל בספרים וע"ש ונ"ל הטעם שאמר ט"ס יען כי רצה לפ' כי כאן במלת אחד אנו מזווגים ב' הזווגים הנז' דאו"א והם זווג החיצון דגופא בגופא וגם זווג פנימי רוחא ברוחא ולכן מטעם זה מוכרח הוא לומר כי ט"ס וצ"ל זווג פנימי רוחא ברוחא אח"כ יען כי קודם צריך לזווג החיצון דאו"א עתה מלבד הזווג החיצון דמלת שמע ואח"כ מזווג הזווג הפנימי שהוא רוחא ברוחא דאו"א ג"כ וזהו לא כמ"ש בס' עלי נהר כי הזווג הא' שהוא זווג החיצון דגופא בגופא דאו"א כבר זווגנו אותו לעיל במלת שמע ונשאר לנו עתה לזווג הזווג הפנימי דרוחא ברוחא דאו"א ולכן מטעם זה גרס אחר ולא אח"כ. וא"ש ההי"ב יא"ה

(א) כונה זו היא בק"ש דערבית לבד

(גם יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"ב וגם לעורר מ"ן דאימא ע"י נשמה שלו ושם ס"ג ומזדווגים בבחינת כלים החיצונים דפנימיות שלהם:

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

להמשיך ד' מוחין דחכמה שבחב"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו, וכן יכוין להמשיך הד' מוחין דבינה שבחב"ד דאימא החו"ב ליסודה והחו"ג למלכותה.

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

(ב) בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכתב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם ליסוד דאימא שם ע"ב שהוא בחינת טיפת ההזרעה והוא ע"ב של תיבות דויסע ויבא ויט והוא בחינת חיה כי הכלי הוא בחינת נר"ן:

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים שהם מ"ה דב"ן והם חח"ן ודת"י דחסדים דצלם דאימא ונותנתם לאבא, ואבא משפיע מ"ד והם בינות וגבורות שהם ב"ן דמ"ה והם בג"ה ודת"י דגבורות דמוחין דצלם דאבא ונותנם לאימא, ועי"ז נכלל הצלם דאבא ונעשה כולו מחכמות וחסדים שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן ומתלבשים ד' מוחין בנה"י חכמה בנצח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם צלם דאחור (ביוצר דחו"ב) (בערבית דבינה) (ובר"ח גם דכתר) דנה"י דיש"ס. ועד"ז נכללו המוחין דצלם דאימא ונעשה כולו מבינות וגבורות שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן ומתלבשים ד' מוחין הנו' בנה"י דילה חכמה בנצח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם צלם דאחור (ביוצר דחו"ב) (בערבית דבינה) (ובר"ח גם דכתר)

(א) כן נראה משער רוח הקדש ד"מ ע"ג יחוד ב' ועש"ב ותחלה יכוין למסור עצמו עק"ה כמ"ש לעיל במלת ה' אלהינו ה' וע"ש:

(ב) וכמ"ש בס' עלי נהר די"א ע"ג אות מ"א שכתב וז"ל הבנת הדברים אלו כי המשכה זו לאו"א הכוללים דכ"ד שעות אשר בק"ש שעה"מ נזדווגו ונתן בה בחינת הכלי ג' ע"ב גימטריא רי"ו וגם ז"א הכולל דכ"ד שעות נתן בנוקבא הכוללת דכ"ד שעות בחינת הכלי ע"ב קדם. ועתה בק"ש היום מזדווגים או"א הכוללים באחד וממשיך לאימא טיפת ע"ב דתיבות וזווג זו"ן דהולדה בנפ"א והוכרחתי לבאר זה לפי שראיתי למי שרצה לומר דטיפה וע"ב זה הוא לפרטים דאו"א דאותו זמן וכו' עש"ב: המסדר יא"ה

דנה"י תבונה. ואז יכוין להוציא ב' צלמי המוחין דאו"א שבנה"י דישסו"ת הא' וכל צלם כלול מי"ס שבו דכל פרצוף ופרצוף מהפרצופים הנ"ל ויורדים ומתלבשים כל ב' צלמי המוחין דאו"א מהפרצופים הנ"ל באחוריים דכחב"ד דישסו"ת השניים דהפרצוף הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מוחין לכחב"ד דישסו"ת השניים דפרצוף הנ"ל. והם **מ** דצלם ויכוין להשאיר שם שורשי המוחין שהם הכחב"ד דב' הצלמים דאו"א דפרצופים הנ"ל. ולהמשיך שארית המוחין שהם הו"ק דב' הצלמים דאו"א דהפרצופים הנ"ל ומתלבשים באחוריים דחג"ת דישסו"ת הב' דפרצופים הנ"ל. ומוציאין הארת המוחין שלהם ומקיפים מוחין לחג"ת דפרצופים הנ"ל והם **ל** דצלם. ולהשאיר שם החג"ת דב' הצלמים הנ"ל. ושארית המוחין שהם הנה"י דב' הצלמים להמשיכם ולהלבישם בט"ס חח"ן בג"ה דת"י דאחוריים דט' פרקין דנה"י דכל פרצוף ופרצוף דישסו"ת השניים דהפרצופים הנ"ל הנק' **צ** דצלם והם ישסו"ת השלישיים:

ביוצר (א) אחר כך יכוין לזווג את אבא ואימא דחיצוניות דפנימיות בבחינת כלים

(א) **י"ל** כי איך יכול לזווג את או"א דחיצוניות דפנימיות דפנימיות דחיצוניות בלתי מסירת עצמו עק"ה ולקבל ד"מ ב"ד ובלתי עליית מ"ן דרפ"ח ניצוצין ונר"ן שלו ובלתי זווגי ע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין וכו', ועוד ג"כ כי כמה טורח טורח בזווגי או"א דפנימיות דפנימיות והיא מתחלת התפלה ועד עתה וכ"ז נאמר כי הוא דוקא בפנימיות, אלא מוכרח הוא שנאמר כי כל מה שעשינו מתחלת התפלה ועליית המ"ן דרפ"ח ניצוצין דק"ש וג"כ הזווגים דע"ב וס"ג דא"ק וע"י וא"א ותרין מזלין ומשם לאו"א כ"ז היו כל הג' בחינות דפנימיות דפנימיות דחיצוניות דפנימיות דחיצוניות שלשם יחד ובמלת לזווג או"א דפנימיות דפנימיות וכו' ואז נמשכים ד' מוחין דכחמה שבחב"ד דאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו וכו' משם היתה התחלת התחלקות את או"א דפנימיות דפנימיות לבדם עש שנמשכים המוחין דז"א בט"ס חח"ן בג"ה דת"י דאח"ק דט' פרקים דנה"י ונקרא צ' דצלם והם ישסו"ת השלישיים ובצ' דצלם דישסו"ת הג' עומדים המוחין דז"א ונשארים שם עד שאנו עוד חוזרים ומזווגים את או"א בחיצוניות דפנימיות שהמשכנו המוחין שלהם לתרין מזלין ועתה אנו מזווגים אותם בבחינת כלים דחיצונים שלהם וממשיכים ד' מוחין דכחמה שבחב"ד דאבא החו"ב בליסודו והחו"ג למלכותו וכג"כ יכוין להמשיך ד' מוחין דבינה כנו' ואח"כ יכוין לזווג ישסו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם החכמות והחסדים ונותנתם לאבא ואבא משפיע בה מ"ד והם בינות וגבורות ומתלבשים המוחין הנז' בנה"י ואז יכוין להוציא ב' צלמי המוחין דאו"א שבנה"י דישסו"ת הראשונים ויורדים ומתלבשים